

PROHÁSZKA ÜZENETE

A Székesfehérvár - Vasútvidék Római Katolikus Plébánia értesítője

Megjelenik hetente 150 példányban

2018. OKTÓBER 28. ÉVKÖZI 30. VASÁRNAP

XXII. ÉVFOLYAM 42. (1034.) SZÁM

Mottó: „Szóltak neki, hogy hallgasson”

De el lehet hallgattatni azt, akinek Jézus az egyetlen, az utolsó reménye? Az elmúlt héten is az imameghallgatásról beszéltünk. Ott és akkor arról elméltünk, vajon okosan kérünk-e? Azt, amire valóban szükségünk van? Bartimeus esetében az igény, a vágy, vitán felül áll. Mire is vágyhatna jobban a vak, mint látásra? Persze, Bartimeus nem csak vak, hanem koldus is. Amikor feladja a vakságot, feladja megélhetését is. Krisztus szabadságát, a jézusi szabadságot választja. Határozottan mondja: „Hogy lássak!” E határozottságra Jézus is határozottan válaszol, késelem nélkül: Bartimeus azonnal visszanyerte látását. Marad egy kérdés: MI merjük-e ugyanilyen határozottan kérjük-e, hogy megszabaduljunk a lelki vakságtól? Vállaljuk ennek kockázatát? Vagy azokra hallgatunk, akik ránk szólnak, ne kiabáljunk?

Kiss Ulrich SJ

Kedves Testvérek!

Néha nehéz szavakba foglalni azt, ami az ember szívében van. Így vagyok ezzel most is. Nagy ünnep volt karitás csoportunk életében az az Est, melyről szeretnék beszámolni. Nagy izgalommal és lelkesedéssel készültünk, szerveztük a programot, sütöttük a pogácsákat és süteményeket. Itt szeretném megköszönni mindazoknak a Testvéreknek a kedvességét, akik szintén hoztak finom süteményeket, és gazdagították a kínálatot. *Tamás atya* bevezető gondolatai – melyek szíven érintettek bennünket - után *Szabó Imréné Mária* néni mutatta be *Szünderné Havasi Erzsébet* festőművészt, igen lebilincselően. *Dőry Magdolna* és *Tőke Zsófia* előadóművészekről verseket hallhattunk átélt előadásban. A Kodály Iskola három kórusa nagyon színes műsorral ajándékozott meg bennünket. *Fekete Mariann*, *Polgár Zoltánné Antónia*, valamint *Kneifel Imre* igazgató úr voltak a karnagyok. Köszönjük a szép élményt. Öröm volt számunkra, hogy püspök atya velünk ünnepelt, jelenléte megtisztelő volt és emelte az ünnepünket. Szavaiból kicsengett, hogy milyen fontosnak tartja az egyházban a szeretet szolgálatot. *Nagy Lajosnéval* az Egyházmegyei Karitás Igazgatójával együtt adták át két jubiláló tagunknak, *Kovács Istvánnénak* és *Kollmann Miklósnénak*, akik 25 éve folyamatosan végezték a szolgálatot, az elismerő oklevelet és ajándékot. Öröm volt az is, hogy néhányan a régiek közül is el tudtak jönni, köztük, *Ruff Ferenc*, aki az első csoportvezető volt. Püspök atyáék őt is megköszöntötték. Az Est emlékére minden karitás tag emléklapot kapott. Meglepetés volt számunkra, hogy *Mészáros Attila* alpolgármester úr elhozta dr. Cser-Palkovics András polgármester úr elismerését a csoport munkájáért, melyet egy nagyon szép emléklap örökít meg. Nagyon jól esett ez a csoport minden tagjának. Szerettünk volna kedveskedni minden ünnepünkben osztozó embertársunknak, ezért mindenki kapott egy kis naptáros emlékkártyát, melyet munkatársaim adtak át. Köszönet illeti *Percze Ilona* társamat, akinek feladat volt az Est konferálása, és ezt tökéletesen látta el. Hála és köszönet az adományokért is, hiszen nagyon szép összeg mintegy 161 ezer forint az, amit ezen az estén kaptunk, és tovább tudjuk adni ételkészítés és támogatás formájában rászoruló testvéreinknek. Közös agapéval zártuk az estet, mindenki öröme. Úgy érzem méltóképpen sikerült ünnepünk, és ezt mindenkinek köszönöm, aki bármivel is hozzájárult. Isten áldását kérem továbbra is minden karitás társamra, mind a munkájukra, mind a magánéletükre. Adjon az Úr erőt, egészséget, hogy még sokáig tudjuk ezt a szolgálatot ellátni szeretettel.

Bernáth Károlyné
csoportvezető